

2017. október 13. is reggeli áhítattal indult iskolánkban, de nem búcsúztunk el, s mentünk órára, mint máskor, hanem szépen, ünneplőbe öltözve felidéztek a reformáció korát.

Szászfalvi László országgyűlési képviselő, református lelkész köszöntőjében hangsúlyozta a tudás fontosságát, valamint azt, hogy az ige nemcsak szó, nemcsak beszéd, hanem cselekedet is, s erre mutattak példát a reformátorok. Délelőttünk ebben a szellemiségben folytatódott.

Szószerk, íróasztal. E két eszköz határozta meg Baksay Sándor életútját. Iskolánk egyik leghíresebb öregdiákja - gyermekként csínytevő, kamaszként lassan beérő, komolyodó, klasszikusokba beleszerető, majd felnőttként azokat fordító református püspök, szépíró, költő. Az ő szellemét idézte meg e nap délelőttjén Violáné Bakonyi Ibolya könyvtáros, illetve Szabó Sándor, a Baksay Alapítvány elnöke.

A diákok számára a nap fénypontja Boating Kármén Stephany koncertje volt. A kedves, közvetlen, Ferenczy György-díjas fiatal lány nemcsak zongorajátékával, de fellevezető szövegeivel, magyarázataival is elbűvölte a közönséget.

(Szabó Zoltánné tanárnő írása)

A konferencia keretében iskolánk felsős tanulói és tanárai, Dr. Stettner Eleonóra, a Kaposvári Egyetem Gazdaságtudományi Kar egyetemi docensének „Matematika a művészetben” című előadását hallgathatták meg. Gyermeki kíváncsisággal vártuk, hogy vajon milyen matematikai kapcsolatról fog a tanárnő beszélni.

Az előadás a szimmetria értelmezéséről, a művészetekben, építészetben, költészetben elfoglalt szerepéről szólt. A szimmetria egyike azoknak a fogalmaknak, amelyek segítségével az emberek igyekeztek a rendet, szépséget és tökéletességet megérteni és megvalósítani. A tanárnő, mint egy igazi zeneszerző, „lekottázta” a különböző szimmetriákat (a tengelyes tükrözéssel, az eltolással, a 180 fokos elforgatással, a csúsztatva tükrözéssel előállíthatókat), s a kivetítőn a kottának megfelelő szimmetrikus elrendezésben vonultak fel a szebbnél szebb szöttesek, mozaikok, régi épületek díszítései.

Csodálattal figyeltük a tojásfestés motívumainak szimmetriáját, a képfestők már szinte tökéletes mintáit, a Szennán található templom kézzel festett kazettáit. A szimmetria gyönyörködteti a szemet és az emberi elmét, mindenki szereti az olyan tárgyakat, amelyek valahogy szimmetrikusak. Így vagyunk ezzel mi is, s ezek után a szépség mellett a matematikai tartalmat is figyelni és keresni fogjuk a látnivalókban.

(Tomasics Ferenc tanár úr írása)

A Kisiskolában péntek reggel a tízórai után ünnepi áhítattal kezdtük együtt a napot. A somogyudvarhelyi lelkipásztor, Szépné Czippán Noémi hirdette az igét, melyet a gyerekek számára is nagyon érdekes feladatokkal szőtt át, természetesen a reformáció történetéhez, illetve 500. évfordulóhoz kapcsolódva.

A délelőttünket a művelődési házban megtartott Horvát- Magyar Pályázat ünnepélyes megnyitóján folytatathattuk. Ezen az alkalmon a 2. és a 3. osztályos tanulóink léphettek fel. Gyönyörű népviseletben táncoltak, énekeltek, mondókáztak, kiszámolóztak a gyerekek.

(Vargáné Szalai Adrienn tanító néni beszámolója)

A Kálvin- napok méltó részét képezte a Magyarország - Horvátország Határon Átnyúló Együtműködési Program Horvát - Magyar Képzési Együtműködés Projekt Nyitórendezvénye több szempontból is.

Ekkora horderejű kapcsolat elindítása megköveteli a megfelelő ünnepélyes keretet, és mivel ez a tanuló ifjúságot ugyanúgy érinti, mint a tanárokat, fenntartót és városunkat, jó volt együttlálni mindazokat, akik ennek részét képezik.

Tömör, lényegre törő köszöntőknek, hozzászólásoknak lehattunk fültanúi, melyek ugyanannak az örömnak adtak hangot, hogy egy életerős, vidám, mozgalmas programsorozat elé nézünk. Ezt engedte sejteni a gyermekek, fiatalok lendülete, mosolygós arca és azok a műsorpontok is, amelyekkel a hallgatóságnak, nézőknek kedveskedtek.

Lelket melengető érzés volt hallani Tratnyek Sára 5. osztályos tanuló éneklését horvát nyelven, annál is inkább, mert láttuk, amint a horvát vendégek ringó táncmozgásba lendültek a terem szélében, hallva az ismerős dallamokat.

A standard táncokat lejtő horvát- és a nagybajomi Pálóczi Horváth Ádám Alapfokú Művészetoktatási Intézmény fiataljai mozdulataikkal és alkatukkal magukhoz csa(to)lták a nézők tekintetét.

A néptáncok egyszerű és nemes mozdulataiban, a népviseletekben, a lányok hajviseletében, a horvát és a dél-dunántúli magyar viselet és mozgáskultúra rokonságát véltük

felfedezni. A dallamok fülbemászóak, könnyen tanulhatóak és meggyőződésünk, hogy mindenki könnyen elsajátíthatja.

A műsorszámok sorrendjében is egy gyönyörű ív, de mondhatnánk híd alakult ki, hiszen a magyar diákok műsora szépen keretezte be a horvát fiatalok szereplését.

Nem utolsó sorban meg kell említeni a remek tolmácsolást, amely elérhetővé tette minden megjelent számára egymás gondolatainak megértését.

Befejezésül, köszönet minden szervezőnek, résztvevőnek, a szereplőknek, a vendégeknek, akik megtiszteltek bennünket jelenlétükkel. És természetesen köszönet a projekt létrejöttéért, az anyagi eszközökért, amely a régiók kapcsolatápolását tűzte ki célul és mindannyiunk lelki és kulturális gazdagodását támogatja.

(Kazinczy Enikő tanárnő írása)

Ebéd után a gimnázium tornatermében táncházzal zártuk a napot, melyen az 1-6. osztályos tanulók vettek részt Kócza Attila vezetésével. Nagyon jó volt látni, ahogy kisebbek-nagyobbak lelkesen egymást bátorítva táncoltak. Igazán fergeteges volt a hangulat. Mindenki csak úgy ropta! Még a tanító nénik, tanár nénik is! Na és persze a Judit néni is!

Másnap, szombaton túrázós napunk (délelőttünk) volt. 1-12. évfolyamig minden osztály 8 állomáson (helyszínen) teljesített különböző feladatokat Csurgó város más és más helyszínein. Természetesen a feladatok itt is a reformációhoz és neves személyeihez (pl.: Kálvin János, Luther Márton) eseményeihez kapcsolódtak. Mindenki büszkén viselte a túra alatt a reggel kiosztott egyen pólókat, melyeken többek között ez állt „Több vagy, ha adsz!”. Végül szemétszedés után finom ebéddel zártuk a napot.

(Vargáné Szalai Adrienn tanító néni beszámolója)

„Az Úr csodásan működik,
De útja rejtve van,”